

Medailonky – úvod

Součástí žakovského sešitu je také devět medailonků dívek z pokoje 28 L 410. Pro některé z vás mohou být tyto medailonky zpracovány trochu neobvykle. Rozhodli jsme se se totiž, že nebudeme psát pouze nějaký „životopis“, ale pokusili jsme se vám na medailoncích ukázat, že při hledání informací z minulosti nemusí být hned všechno jasné, závazné, ale že je potřeba zjištěné informace upravovat, doplňovat nebo dokonce opravovat, pokud se potvrdí, že ty původní nebyly správné.

Každý medailonek se skládá ze dvou stránek. Na první najdete základní údaje o dívce z pokoje 28 vypsané z Terezínské pamětní knihy. Z nich se dozvíte její datum narození, poslední bydliště před deportací do Terezína, datum odchozího transportu z Terezína a místo jeho určení. Pokud se dívka po válce vrátila domů, najdete tu i místo a případné datum, kde byla osvobozena a místo jejího poválečného bydliště. Na první stránce jsou také záměrně útržkovité zápisky, které umožňují nahlédnout na to, jak jsou životy děvčat z pokoje 28 zmapovány v denících a zápisnicích spolubydlících a jak na ně jiní vzpomínají. Tyto zlomky jsou nabídkou pro další pátrání. Najdete tu i prázdná místa a otazníky, protože některé informace dosud chybějí.

Druhá stránka medailonku nabízí autentické fotografie, dokumenty a obrázky, které jsou s danou dívkou spojeny. U některých jich je celá řada a u jiných je celá stránka bílá, bohužel se dosud nepodařilo dohledat vůbec nic. Tady uvidíte, jak dívky vypadaly, u některých uvidíte i jejich rodiče či některé kamarádky, podíváte se na jejich obrázky, které většinou malovaly s Friedl Dicker-Brandeisovou. I tato stránka vás může inspirovat k dalšímu pátrání. Můžete srovnávat, hledat další informace, sestavovat celé životopisy a mnoho dalších věcí.

Mezi medailonky chybí Helga Pollaková, dívka, která si nejen v Terezíně psala deník. Ten propojuje celou knihu Hannelore Brenner-Wonschinck Děvčata z pokoje 28. Přátelství, naděje a přežití v Terezíně, která stále u zrodu tohoto sešitu. V pracovních listech je mnoho ukázek právě z tohoto deníku. Můžete z nich vyčíst řadu informací o ní, jejím tatínkovi Ottovi, o dalších příbuzných, o kamarádech, o tom, co ji trápilo a čeho se bála. Její medailonek si jistě dokážete sami sestavit třeba podobnou formou, jakou vám nabízíme zde.

Protože tento sešit počítá s internetovým používáním, máme možnost ho dále doplňovat. Postupně se bude počet medailonků rozrůstat a jistě se objeví i další materiály - ukázky ze vzpomínek, obrázky, fotografie.

Věřím ti - věříš mi? vím - jak víš buď - jak buď, nezradíš - nezradím

Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Terezině zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřežila. Ostatní se ale dodnes scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně hezky, ale s úsměvem vzpomínají na hru, divadlo Brundibár a pěkné časy, které v pokoji 28 strávily.

